

På fallrepet

AV OLAV GUTTORM MYKLEBUST

Til forskjell fra andre kategorier av periodiske publikasjoner har et tidsskrift til oppgave ikke bare å informere og orientere, men å formidle denne kunnskap på et vitenskapelig grunnlag, – i streng saklighet og allsidighet.

Et tidsskrift må ha et ansikt, og det må ha horisont. Altså *profil* og *perspektiv*, – og vel å merke: som én virkelighet og i fruktbar spenning. Klare konturer, men ingen eksklusivitet! Vilje til sannhet, men også vilje til sammenheng, ja, *stor* sammenheng!

Har så Norsk Tidsskrift for Misjon, i de 28 år det har eksistert, virkelig gjort dette program? Som redaktør i alle disse år kan jeg bare *stille* spørsmålet. *Andre* må gi svaret. Men det er kanskje ikke unaturlig at jeg «på fallrepet» gir uttrykk for det som i hvert fall har vært *intensjonen* i mine redaksjonelle bestrebelsler, ut fra den forståelse jeg har hatt av hva et tidsskrift er eller bør være, – slik det nettopp ble skissert.

Vilje til sammenheng, sa jeg. Det er neppe uriktig å si at det i vår norske situasjon er nødvendig å understreke nettopp dette moment. Jeg har som redaktør følt det riktig å legge særlig vekt på å bringe stoff – det være seg i form av artikler, aktuell informasjon eller orientering om litteraturen – som kunne skape kontakt med og øke vårt kjennskap til den kristne misjon *som helhet*, og dermed inspirere oss til enda større innsats for evangeliet hjemme og ute.

Forøvrig er det med glede og tilfredshet jeg konstaterer, når jeg nå «går fra borde», at vårt tidsskrift har vist seg å fylle et virkelig behov. Da tidsskriftet ble startet, uttalte en aktet misjonsleder at vi var for tidlig ute med et slikt tiltak. Det ville for det første bli vanskelig å skaffe stoff til det, – vår største vanskelighet i alle disse år har vært å *skaffe plass* til alt det stoff som har stått til vår disposisjon. Og for det annet ville det bli vanskelig å få abonnenter, – tallet

på abonnenter har i de senere år holdt seg på ca. 1300 (et ikke ubetydelig tall for å være et norsk tidsskrift).

Og med dette er *de* nevnt som jeg føler jeg står i størst takknemlighetsgjeld til, nemlig *abonentene*. Uten deres interesse og oppslutning, uten deres forståelse og trofasthet kunne Norsk Tidsskrift for Misjon ikke blitt til eller vært holdt oppe.

Min medredaktør siden 1972, professor Nils Bloch-Hoell, og tidsskriftets redaksjonssekretær, Egede Instituttets sekretær, Marie Thauland, sier jeg en varm takk for godt samarbeid.

Tilslutt mine beste ønsker for Norsk Tidsskrift for Misjon i årene som kommer, under den nye redaksjon: professorene Nils Bloch-Hoell og Åge Holter, – navn som garanterer for såvel kunnskap som kvalitet!